

дома не посив сорочку по штанях, так як в вашім селі носить.

Петро: Чи ви думаєте, що посити сорочку по штанях, то се приносить чоловікові ганьбу?

Штіф: На злодієви планка горить! Видите як його то вколало. Не маєш чого встидатися тим.

Петро: З Штіфа, то був такий шляхтич, що посив цайгову камізельку, а паском був підперезаний.

Всі: (сміють ся).

Штіф: Гей, небоженьку, ти би мені зараз дав дуляра за той пасок, який я маю дома. Бадю, на два цілі широкій (показує) а довкола оббитий військовими гудзиками. Ти, небоже й вмереш а не будеш мав такого.

Всі: (Сміють ся).

Петро: Ви аби дарували мені його за дармо, то яб не хотів.

Штіф: Не тра, аби я ще таким манітрулам давав.

Майк: Виходить, Штіф!

Явдоха: Вийшли би ви вже троха на двір, най хоч порядок зроблю. (На боці): Десь людські хлопці аж в вечер приходять, а тут сидить цілий день як на здикуції. Навіть спочити не має як христини.

Штіф: Грайно, Якме, може місес будуть троха лекші, бо їм щось нині троха гірше.